

Viburnum rhytidophyllum in bloei

Viburnum rhytidophyllum

door Ward van Teylingen

Viburnum rhytidophyllum 'Roseum'

Plantbeschrijving

De *Viburnum rhytidophyllum* komt van nature voor in Centraal- en West-China (zone 6-7) en is in 1900 geïntroduceerd door Ernest H. Wilson. *Rhytidophyllum* stamt van het Griekse woord *rhubtis* of *rhubtidos* wat 'rimpel' betekent; *phullon* is 'blad', dus samen: 'blad met gerimpelde bladeren'. Hij wordt wel 5-6 m hoog en 3 m breed. Je moet dus wel een flinke tuin hebben om er een aan te planten. De bladeren zijn tot 30 cm lang en 5 cm breed, dat is een beetje afhankelijk van de cultivar. Ze zijn leerachtig donkergroen aan de bovenzijde met diepe nerven, de onderzijde is geel-grijs door de beharing. De takken zijn bruin behaard. In april-mei is de bloeitijd. De vuilwitte bloemen staan in schermen op de uiteinden van de takken. Ze worden goed bestoven dus verschijnen er veel vruchten in het najaar. De bessen zijn aanvankelijk groen, worden daarna rood en als ze rijp zijn zwart. Dan vallen ze af. De vogels eten de bessen als ze rood zijn. Het is een snelle groeier en doet het ook goed in de diepe schaduw.

Niet de mooiste *Viburnum*

Op het eerste gezicht lijkt het een wat treurige plant, omdat de bladeren in en na de winter droevig naar beneden hangen. Maar hij is wel wintergroen en dat is toch wat veel mensen aantrekkelijk vinden. Bovendien is hij nuttig. Veel gemeentelijke plantsoenendiensten gebruiken de *rhytidophyllum* als afplant bij het bosplantsoen. Bosplantsoen wordt gebruikt om grote vlakken of geluidswallen te beplanten. De meeste planten die hiervoor gebruikt worden zijn bladverliezend en om de vogels schuil- en nestgelegenheid te bieden worden er wintergroene planten tussen gezet. En natuurlijk ook voor het 'gezicht'.

Viburnum rhytidophyllum 'Cree'

Meestal blijf ik binnen in de herfst als het regent. Maar voor de *Viburnum rhytidophyllum* cultivars maak ik een uitzondering. De onderkant van de bladeren is 'stoffig' en bezet met zogenaamde 'sterharen'. Als je er aan komt, dus bij het uitsteken van een plant, krijg je die sterharen in je ogen en luchtwegen en dat is niet prettig. Maar als het regent en de bladeren nat zijn blijven de sterharen plakken. Dan heb je dus geen last.

Cultivars

Van de soort *rhytidophyllum* bestaan zeven cultivars:

'Aldenhamensis' verschilt niet veel van de soort, maar heeft een wat kleiner blad en kan verbranden in de volle zon.

'Crathes Castle' is afkomstig uit Schotland en dus zeer winterhard.

'Cree' is een compactere vorm, meer geschikt voor kleinere tuinen en behoorlijk winterhard.

'Green Trump' is een selectie van mijzelf, heeft zeer lange bladeren en bloeit zeker tweemaal per jaar.

'Roseum' waarvan de naam slaat op de roze knoppen; verder is hij gelijk aan de soort.

'Superb' heeft een uitbundige bloei en vruchtdracht.

'Variegatum' heeft bont blad maar loopt vaak terug naar groen. Je moet elk jaar de groene scheuten verwijderen anders gaat het bont verloren.

Viburnum rhytidophyllum 'Green Trump'

Viburnum rhytidophyllum 'Cree'

Snoeien

Bij bladhoudende groenblijvende planten mag je nooit alle takken bij de grond afsnoeien want dan kan hij niet meer assimileren. Het is dus zaak om altijd wat takken en blad te laten zitten.

Net zoals bij alle *Viburnum* is snoeien verder heel gemakkelijk. Als hij te groot wordt kun je hem gewoon halveren. Het beste snoei je in de zomer (juli). Dan zijn de planten even in rust voordat het naschot er aan groeit.

Het naschot is vrij kort maar geeft nog wel een bloemknop voor het volgende jaar. Als je in het voorjaar snoeit, krijg je heel grote scheuten terug en moet je in de zomer weer snoeien. En wanneer je te laat snoeit krijgt de plant geen bloemknoppen meer en heb je het volgende jaar geen bloemen. Dat zou natuurlijk zonde zijn.

Viburnum rhytidophyllum 'Green Trump'

